

GOMERA

Partida del terme de Montuïri (Mallorca) (XLI, 84.9); oït *gomèra* en l'enq. de Lluçmajor, com una possessió (XLI, 84.9).

Es troba documentat *Alcheria d'Agomera i alch. de Gamera* en el *Llibre del Repartiment*, 34 i 106.

PARÒNIMS. Es *Gomeles*, possessió del terme de Campos (Mallorca), oït *ez gomêles* (XLI, 96-14) (Veny, *Top. de Campos*, s. v.).

Cova l'Angomar, en el terme de Bocairent (Vall d'Albaida) (XXXIV, 53.18).

ETIM. NLL derivats del nom de la tribu dels bebers *Gomara*, que han deixat molta prole en la toponímia hispànica. J. F. C.

GONARDA

Vessant de bosc entre Ordino i l'Aldosa (Andorra) (Mapa del Consell d'Andorra, 0°90' × 40°28').

ETIM. Sembla provinent del NP germànic WANHARD (Förstemann, 1524) J. F. C. [D'altra banda, però, trobem el nom *Lagunarda*, d'un lloc del *Spill de Castellbò*, a. 1518 (f° 23r) que devia ser a l'Urgellet, entre el Coll del Cantó (cf. art. *Cantó*) i el llogaret de Rubió, agr. de Soriguera: nom que es pot analitzar LACUNA ARDUA 'bassa o estany enlairat'. Format com *Montardo*, *Estanyardo*, *Pic-arda*, i especialment Font de *La Comarda*, prop de Buiria (en el te. Ainet de Vall Ferrera); tots els quals hem analitzat amb ARDUUS, -UA (DECat I, 368b7-30). En el cas de *Gonarda/Gunarda* resta insegur si és LACUNA ARDUA o WANHARD, -ARDA + article. J. C.]

Gò nec, V. Gà nitx

Gonfaus, V., s. v. Golf-

GONIMA

NP que oferint tan interessant envit al lingüista tractem ja ací (anticipant el vol. dedicat a NPP) tot i no tenir notícia que es trobi com a NL. Segons el *DAG* apareix com «llinatge» a Moia en el S. XVII. Sobretot molt conegut per una dinastia de poderosos industrials barcelonins del S. XVIII, encapçalada pel gran fabricant Erasme de Gònima: n'hi ha moltes notícies en el *Calaix de Sastre* del B. de Maldà (el noble botifler parla sempre amb respectuosa malvolença d'aquest ric, però democràtic, home d'empresa) des de c. 1790 (vol. I, p. 11: sovint des de 1793; vol. II, i més en el vol. VI a propòsit de la visita que li feren el rei d'Espanya i el sèquit el 1802. El seu nebot Erasme de Janer i de Gònima era el cap d'un dels 4 batallons de les Milícies barcelonines de la Junta de Comerç, en defensa de la llibertat. Veg. la bona biografia que en donà un altre defensor de la «catalana llibertat», J. M. Batista i Roca, *Nou Conferències sobre Catalunya*, Bna. 1971, pp. 128 i 131.

Jo encara havia vist la que els nois de l'Escola Cat. del Distr. VI anomenàvem «Fàbrica de l'Erasme» en el barri del Pedró del Carme (mig incendiada en els fets de 1909). És sens dubte el NP fem. germ. WÁNIMJA (documentat com *Wanimmia* en el *Polyptichum* de Reims, el S. IX); un dels noms derivats de la productiva arrel WAN- (Först., 1523) amb la terminació fem. *-mia* (21 casos en Först., 1065).

10 *El Gono* (Pinell del Broi), V. *Gonya*

GONTER, -ERA

15 *Guàrdia de Gonter* a Roda de Berà, documentada l'any 1088 (*Cart. St. Cugat* II, 392).

La Gontera, nom d'una masia en el terme de Muntanyola (Osona) (Coromines, 27-IV-1930).

Vallgontera (= *Vallegontera* i *valle Gontera*), partida antiga del terme de Sant Iscle de les Feixes, agre. avui a St. Cugat del Vallès, documentada els anys 1056 i 1077 (*Cart. St. Cugat* II, 274, 352).

Del NP germ. ben conegut GUNTHARI (des del S. V en Först., 702). Cf. *Guanta*, *Guanter*. J. F. C. i J. C.

GONYA, CONA i altres NLL parònims valencians d'origen àrab

Mas de *Gonya* (pron. *góna*) en el terme de Cabanes de l'Arc (Pna. Cast.) (XXIX, 128.8), un altre inf. allí mateix i el d'Atzeneta del Mae. en deien Mas de *Cona* (pron. *kóna*) (XXIX, 21.6). A Montcada de l'Horta hi ha el Racó o Barranquet de *Cona* (*kóna*) (xxx, 76.2).

35 Sens dubte de l'àr. *qunnab* 'cànem' (Belot) (variant de *qinnab*, *RMa*, 104.278; *qinnam*, *PAlc*, 138b21). Del mateix origen deu venir *El Gono* (lo Salt del *gono*) en el te. del Pinell del Broi (Terra Alta) (XIII, 80.4). De la variant *qinnab* preferida per *RMa*, accentuada vulgarment *qinnâb*, vindrà el nom del Roll de *Guinyeu* (pron. *giñéu*), braç de sèquia a Vilamarxant (Camp de Llíria) (xxx, 112.12).

El Racó o Barranquet de *Gombí*, també a Cabanes de l'Arc (XXIX, 128.3) es pot explicar per un adjectiu derivat (nisba) *qunnâbi* 'de cànem, cannabaci'. L'aplicació a alguns d'aquests llocs (barranquets, salts d'aigua etc.) s'explica pels rics i rierols destinats al cànem, regat o en remull. El mot àrab és manlleu del greco-llatí CANNÂBIS (cat. *cànem* etc.).

Res a veure no tindrà amb aquest arabisme el cognom *Gombis* trobat a Girona, Parlavà, la Pera i a Sarrià (potser alteració de *Gomis* < cast. *Gómez*) influïda per *Gombau*; cf. variant *Combis*.

GORG en derivats i compostos anòmals (per a d'altres, veg. *DECat* IV, 566b)

Car és superflu detallar els altres, nombrosos a tot el territori lingüístic. Com *Gorg Negre*, partida antiga